Notis till aktieägare.

Det årliga allmänna mötet av aktieägarna i Canada Weekly Printing Company, Ltd., kommer att hållas å bolagets kontor vid 325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba, kl. 2 e.m. den 27 april 1922.

I samma tid och plats kommer ett speciellt möte att hållas med den avsikten att taga i övervägande en sammanslagning av Canada Weekly Printing Company, Limited, samt Norwegian Canadian Publishing Company, Limited, bägge av Winnipeg, Manitoba, för att av dessa bilda ett nytt bolag, vars avsikt är att övertaga och fortsätta sagda två bolags affärer samt för övrigt andra affärer, som sagda två bolag beslutat att företaga sig.

Winnipeg, Man., d. 6 april 1922.

Canada Weekly Printing Co. Ltd.

O. K. Thomassen, sekr.

P. M. Dahl, president.

Litet utav varje ifrån Amerikas horisont

(Forts. fr. sid. 1)

byggnad eller äro avsedda att byggas, icke fullbordas. Amerikas, Storbritanniens och Japans flottor skola, vad de stora krigsfartygen beträffar, icke ökas under de närmaste tio åren, och byggandet av andra krigsfartyg skall inskränkas. Proportionen mellan dessa stormakters flottor har genom denna traktat fastställts till 5-5-3.

Samma dag ratificerade senaten enhälligt traktaten, som förbjuder bruk av giftiga gaser och inskränker användandet av undervattensbåtar som krigsvapen.

Följande dag ratificerade senaten niomaktstraktaten om dessa makters politik gentemot Kina samt traktaten om Kinas tariff. Den förra ratificerades enhälligt och den senare med 78 röster mot 1.

En titt ner uti Europas politiska gryta.

(Forts. fr. sid. 1.)

vara i högsta grad otillfredsställande. Tyskland vägrar nämligen att öka sin beskattning samt motsätter sig även kontroll av en interallierad kommission över dess finanser.

Två vägar stå nu öppna. Antingen kan kommissionen sända vidare instruktioner till Tyskland i en mera bestämd ton eller också kan den helt enkelt registrera Tysklands uraktlåtenhet att uppfylla föregående krav samt överlämna saken till de allierade regeringarna. I det senare fallet kan oroligheter uppstå, då franska regeringen i så fall enligt Versaillestraktaten anser sig ha rättighet att avancera på Essen och Ruhr-dalen, vilket ju skulle öka spänningen till dess höjd och möjligen leda till nytt krig.

Krigslag har förklarats i gruvdistriktet vid Gallup, N.M., och två kompanier nationalgard har beordrats dit.

HUDSJUKDOM — VAD ORSAKAR DET?

Efter år av förödmjukelse och även tortyr av någon hudsjukdom utan minsta lindring, kan ni väl fråga: Vad är orsaken till hudsjukdom? Somliga läkare säga: Det är i blodet. Andra: Det är i själva huden. Men olyckligtvis är det ingen, som vet. Vi veta dock att under 25 år en läkares recept känt som D.D.D., har haft anmärkningsvärd framgång med alla sorts hudsjukdomar från enkla finnar till torterande eksem. Det är bevisat av tusentals brev från tacksamma brukare. Vi göra inga överdrivna anspråk. Låt breven härnedan tala för sig själva.

Hela kroppen täckt — Läkarna sade det vara skrofler.

Ett år sedan var det rysligt. Jag torterades och kunde ej sova. Jag försökte flera läkare. De sade det vara skrofler. Då rådde mig mrs Ryder i Brookvale att försöka D.D.D. Det hjälpte mig, och jag tror det skall hjälpa er. Jag brukade två försöksflaskor och tre dollars flaskor. Tack vare det underbara D.D.D. har jag ej på 5 månader sett några sår eller finnar. John M. Clark. Brookvale, N.B., Canada.

Provet allena hjälpte mig efter 10 år av eksem.

Jag hade lidit av ansiktseksem i 10 år. Jag behandlades utan hjälp av flera läkare och läkemedel. Jag sände efter en försöksflaska av D.D.D. Provet allena helade mig och jag har ej fått det tillbaka. Mrs. Henry Harvey. Black Lake, Que.

Om mödrar endast visste värdet av D.D.D.

Min baby hade fruktansvärd frisel på huvud och ansikte. Vi försökte alla oljor etc., men utan resultat. Till sist försökte vi ert preparat och jag kan tacksamt säga han är bra. Om mödrar endast visste värdet av ert preparat, brukade de intet annat. Högaktningsfullt, Mrs. A. Ashby, 655 Yonge St., Toronto, Ont.

FÖRSÖKSFLASKA

SKNT PÅ BEGÄRAN.

Sänd namn och adress för en generös försöksflaska av D.D.D. recept. Första beröringen av D.D.D. skall ge er ögonblicklig lindring. Sänd idag. Inslut 10c. för packning och postavgift.

D.D.D. COMPANY
27 Lyall St., Dept. S., Toronto, Ont.

Politisk vecko-revy för Canadas folk.

(Forts. fr. sid. 1)

föranstalta om ett bättre system för marknadsförande av spannmål.

Strax efter sedan denna motion antagits upplöste vice guvernören denna session av legislaturen under sedvanliga former.

Norris-regeringen har tjänstgjort i sju år. Den övertog styret, då Roblin administrationen på grund av skandalen med konstruktionen av parlamentsbyggnaden var tvungen att avgå. Under den första terminen antogs flera progressiva lagar. Bland dem må nämnas Rural Credits och Farm Loan Acts; Provincial Savings Bank Act. m. m. Sedan det sista valet 1920 har Norris-regeringen varit i minoritet.

Världens förråd av lin på nedgång.

(Forts. från sid. 1.)

gare belysa detta, angiva vi härnedan importen för 11 månader under 1921:

	Ton
Ryssland	662
Belgien	8,829
Nederländerna	1,772
Andra länder	3,737
Totalsumma	15,000
Värde	$15,541,520

Belgien. — Vid en första överblick må importen av 8,829 ton från Belgien mot 18,000 ton under 1913 synas inge förtroende jämfört med samma siffror beträffande Ryssland. Men vid närmare granskning visar det sig endast vara proportionell försäkran. Om de officiella siffrorna skola antagas som norm, visa de att arealen av lin under 1921 var omkring 87,000 acres i jämförelse med omkring 125,000 acres 1920. Emellertid kan avkastningen ej jämföras på grund av skiljda hindrande omständigheter och avkastningen beräknas vara knappt nog hälften av det föregående årets. Men man må ej glömma att Belgien snabbt återvinner sin styrka före kriget både i antal och utrustning samt som en följd därav kommer att behöva mer fibre för hemkonsumtion och mindre för export till Storbritannien.

Holland. — De 1,772 ton sistlidne år jämfört med 1,668 år 1913, synes ge liten orsak för anmärkning. Emellertid var arealen 1921 mycket mindre än föregående år. Om man ser det från den bästa synpunkt så skola de beräknade förråden endast närma sig 70 procent av sistlidne års.

Frankrike. — Man måste lägga märke till att Frankrikes förråd för sistlidne år grupperades under rubriken andra länder och som denna totalsumma endast nådde 3,737 ton, kan importen från Frankrike ej ha varit stor. Faktiskt taget ha flax fibre exporten från Frankrike aldrig varit stor. Faktiskt har Frankrike de flesta år importerat stora kvantiteter från Ryssland för att tillfredsställa sina egna behov. Sistlidne år var konditionen av flax fibre liknande den i Belgien samt givande en reducerad avkastning långt under den vanliga kvantiteten och på samma gång en dålig kvalitet.

Canada. — Största delen av de 3,737 ton, som kommo från andra länder, härrörde från Canada. Det är i sanning en förbättring beträffande den kvantitet, som skeppades från Canada för 10 år sedan. Men i inga avseenden går det upp emot, vad man väntat. Spinnarna i Storbritannien veta att Canada kan producera en god kvalitet av fibre samt att det kan med sin stora areal lämplig för flax fibre produktion hindra spinnerifabrikanterna från att stänga upp sina fabriker på grund av brist på råmaterial. Canada producerade något mindre än 4,000 ton lin, av vilket en del förbrukades hemma. Sagda land fabricerar nu linfabrikat samt även en avsevärd kvalitet, som exporteras till Förenta Staterna. (Forts.)

Canada-Nyheter

Begravning. Familjen J. Hansen, som bor Wadena, har förlorat genom döden deras minsta barn, en liten flicka på 2 och en halv månad gammal. Dödsorsaken var lunginflammation, och inträffade den 1 apr. Begravningen ägde rum måndagen d. 3 april. — P. M. M.

Wadena baptistförsamling. Långfredagen på kvällen kl. 8 hålles möte i kyrkan. Påskdagen kl. 2 e.m. hålles barnfäst, med ett gott program. Vid detta tillfälle upptages ett offer för de hungrande i Ryssland. Vi uppmana så många som känner sig hågade att deltaga med någon skärv, att komma med. Och om det är någon som önskar giva, men är förhindrad att närvara, så sänd det med någon annan som kommer. Annandag Påsk på kvällen serveras i kyrkan en "fowl supper", 50c för äldre och 25c för barn. — P. M. M.

Från Wadena, Sask. Onsdagen den 19 april 1922 kl. 1.30 e.m. hålles hos mrs J. Faust nära Wadena en kaffefäst och auktion m. m. för att därmed göra en insamling för de nödlidande i Europa, särskilt i Ryssland. The Lutheran Council of N. Amerika har lovat att uppehålla 15,000 ryska barn för åtta månader eller tills nästa skörd är inbärgad. Endast en del av de medel, som erfordras för att underhålla en sådan stor skara hungrande människor har inkommit. Det är högeligen önskvärt och tillbörligt att medarbeta i detta barmhärtighetsverk. Meningen är att fruntimren medtaga vad som erfordras till en kaffefäst eller lunch. Och alla uppmanas att godhetsfullt giva någon gåva för saken. Dessa gåvor kunna vara höns eller ägg eller fläsk eller spanmål eler mjöl o.s.v. Det är ju även mycket lämpligt att giva syartiklar såsom förklädén, skjortor, mattor, handdukar m. m. Man kan naturligtvis även direkt giva penningar för saken. Huvudsaken är att något göres, som kan hjälpa till att lindra nöden såsom ovan nämnts. Och må man därvid besinna Frälsarens ord, då han säger? "Sannerligen säger jag eder: Så vidt I haven gjort det mot en enda av dessa mina minsta bröder, haven I gjort det emot mig". Man hade tänkt att hålla denna tillställning i staden. Men då vi ej ha någon lämplig lokal för ändamålet, så har denna anordning vidtagits. Fästen blir sålunda den 19 april, kl. 1.30 e.m. på Mrs. J. Fausts farm, nära Wadena. — C. A. Larson.

Den tigande staden

I Alaska, den nordamerikanska halvön, på vars område guldlandet Klondyke är beläget, förekommer ofta en hägring av mycket märkvärdig art, vilken anses så egendomlig, att den till och med på sin tid ägnats en särskild artikel i det engelska meteorologiska sällskapets tidskrift.

Man har redan förut iakttagit hägringar eller luftspeglingar på ett avstånd av 600 engelska mil, men vid denne fata morgana skulle det vara fråga om ett avstånd av ej mindre än 2,500 engelska mil. Hägringen visar sig varje år vid en viss tid å den ofantliga Muirglaciären på Mount Fairweather och man kallar fenomenet för "den tigande staden i Alaska" (the silent city of Alaska).

Territoriets indianer ha sedan generationer känt till denna underbara hägring, vilken föreställer en stad, som regelbundet brukar visa sig mellan 7—9 på morgonen under tiden från den 21 juni till den 10 juli. Sceneriet är städse oföränderligen detsamma i fråga om byggnader eller markens beskaffenhet, förändringar, som kunna förekomma i varje verklig stad.

Man antager att fenomenet är en återspegling av staden Bristol i England. I alla händelser är det en hamnstad — Bristol ligger visserligen ej vid själva havet, men har dock en hamn för sjögående fartyg — och i bildens bakgrund ser man till och med ett torn, som på pricken liknar tornet å St. Mary Redcliff vid Bristol.

Scenen för fenomenet är belägen ungefär 15 engelska mil från Muirglaciärens utflöde. Man har ofta upptagit berättelserna om denna hägring med misstro, men den ovannämnda meteorologiska tidskriften håller före, att då luftspeglingarna på 600 mils avstånd äro ett faktum, måste man antaga att en sådan även kan förekomma på ett avstånd av 2,000 miles (omkring 4,100 kilometer). Vare sig emellertid hägringen skulle avspegla Bristol eller någon närmare belägen stad, är den i alla händelser ett intresseväckande faktum och ett fängslande skådespel.

Lobejun, en stad i Saxen, har utgivit nya papperspängar vilka måste ha uppgjorts av en humorist. De äro försedda med en teckning av en man visande sina tomma fickor.

Elmar J. Johnson i Denver, Colo., lekte hårom dagen med döden i det han riktade tvenne elektriska ficklampor i form av pistoler mot poliskonstapel C. B. Burr. Slutet blev att polisen varnade mannen med att säga, att om han fortsatte att rikta pistoler mot polisen, kunde det lätt hända att hans vistelseort bleve kyrkogården.

Ett genmäle

Med anledning av en resolution, som var publicerad i Eder ärade tidning för den 9 mars, avfattad å ett nyligen hållet koncilium i den Scandinaviska Baptistförsamlingens möte aftonen den 3 mars, se vi oss tvungna och nödsakade att bedja om plats för följande förklaring:

Resolutionen ifråga börjar med: "...att härvarande första Norska Baptistförsamling hade insänt en klagan mot Walby till Logan Square Norska Baptistförsamling i Chicago," vilket är aldeles korrekt och grundar de denna sin klagan och protest på följande uppgifter:

(Skandinaviska Baptistförsamlingen påstår emellertid, att Walby tillhörde den och vidare, att då han upptogs i denna församling, stod han i ett gott förhållande till församlingen i Chicago).

Låt oss nu se, hur det förhåller sig därmed.

Först och främst vilja vi medgiva, att det är alldeles riktigt, att vi sände en protest till Logan Squares Norska Baptistförsamling emot Walbys låga sätt att gå till väga på mot den norska verksamheten här i Canada i allmänhet och emot några av dess män isynnerhet.

Det är dock att märka, att den allra första anklagelsen emot Walby i detta avseende kom från en av de svenska baptisternas egna män, nämligen Missionssuperintendenten J. P. Sundström, när denne kom tillbaka från konferensen i Wadena, Sask., sommaren 1920, då han tilltalade pastor Simpson rätt utanför det Svenska Kaféet och frågade honom, om han kände Walby, varpå Simpson svarade, att han kände honom bra nog väl. Därpå sade Sundström:

— Ja, han är nog icke någon vän till dig.

— Nej, det har jag reda på, svarade Simpson.

— Nej, han är en riktig... (vi utelämna uttrycket Sundström begagnade), avslutade Sundström. Detta var emellertid icke något nytt för oss.

Sedan, den 14 februari, uppsökte pastor N. K. Larson, sekreteraren för det norska baptistsamfundet i Staterna, pastor J. Simpson och M. A. Meyer Walby på kontoret i Bibelhuset, varest vi hade ett samtal med honom och på ett broderligt sätt framlades olika frågor, som vi bådo honom giva oss positiva eller negativa svar på. Detta ignorerade Walby samt svarade undvikande och svävande på alla frågor.

Då vi sågo, att intet samförstånd var möjligt att uppnå med Walby, gjorde vi oss redo att gå, men läto dock Walby klart och bestämt förstå, att om han ville sluta med sina intriger och lämna oss i fred, skulle allt vara glömt, men i annat fall komme vi att fullfölja saken och det skulle då med all sannolikhet få högst allvarliga följder för Walby och mera vittgående, än han kanske var benägen att tro.

Vi sade honom även, vad Sundström hade sagt, och han gjorde icke någon motsägelse till det. Det han sade, var som vanligt av det negativa undvikande slaget.

Därifrån gick Simpson och Meyer raka vägen till pastor Sundström och meddelade, vad vi hade sagt till Walby, och speciellt det, han, Sundström, hade sagt till Simpson om Walby. Då sade Sundström, att om det skulle fordras, så skulle han kunna tala om mycket mera. Pastor Simpson reste emellertid västerut och kom till Robsart, där han strax fann, att Walby hade drivit sitt spel och mullvadsarbete i avsikt att åstadkomma den betänkliga effekten att nedgöra Simpson och om möjligt omintetgöra hans mottagande där som evangelist.

Efter att styrelsen från den norska konferensen hade kallat och rekommenderat Simpson till Baptist Union, vilket Walby hade god reda på, skrev Walby till en av församlingens medlemmar i Robsart följande brev, (daterat den 10 jan., 1921):

Kåre broder:—

På nästa möte av Canadian Baptist Union kommer det att handläggas frågan om tillsättandet av en norsk evangelist för Canadas prärieprovinser. Det är ett glädjande faktum, men vi måste försöka att få tag i rätte mannen. Ett nattelegram kostar bara 50 cents för 50 ord. Jag sänder ett förslag nedan. Hälsningar till alla.

O. H. Walby.

NATTELEGRAM.

The General Secretary
of the Baptist Union,
Boyd Building, Winnipeg.

Christian greeting. Expressives of hope for the Baptist work in the West. Intelligence of a possible employment of a Norwegian Evangelist received with great satisfaction. Farmers here from States creating a situation requiring an evangelist perfect also in English. Anton Quello, Valley City, N. D., recommended.

(Signed) Robsart Church.

Detta telegram beder Walby nämnde medlem avsända till Baptist Unions möte, som hölls i januari. Vad kan man annat kalla ett sådant jesuitiskt handlingssätt än förräderi emot samfundets ledande män?

I ett annat brev, daterat den 15 mars 1921, säger Walby till en utomstående:

— Giv Simpson ett tillfälle att tömma ur sig, så skall du få höra. Säg till ex., att Walby bara är ute för att samla pängar, så skall du få höra, vad han är. Men låt detta vara oss emellan, emedan jag har en känsla av, att vissa personer nog skulle vilja få tag i något.

Vidare hämtas från samma brev:

— Du kommer ihåg, jag talade med dig om en missionsförening i Canada. Våra bröder i Staterna voro emot detta. De fruktade, att de skulle förlora sitt inflytande över Canada, om en sådan blev stiftad med tjänstemän oberoende av Staterna. Detta är väl en av orsakerna, att de ville hava en man, som ville hoppa efter dem i allt, och icke ville företaga sig något utan att först konferera med Larson; du ser, att de ha spunnit sina garn väl. — Som jag sade, låt detta vara oss emellan. Skriv ett brev till Anton Quello och låt oss tre arbeta i Canada, så, som vi känna att Gud vill, att vi skola gå fram, och vi skola vinna detta land för Frälsaren. Amen. — O. H. Walby.

Från Birch Hill meddelas oss från en av dess mest framskjutna bröder, att de blevo så gott som tvingade att sända begäran om att få Anton Quello som evangelist, emedan, när de sade, att de trodde icke, att de kunde tillåta sig en sådan djärvhet, fingo de det svaret, att de måste, och de gåvo med sig. Liknande intriger voro använda i Winnipeg.

Från Anton Quello, som han, Walby, lyckades få upp till Birch Hill för ett kort tag, erhöll Walby ett brev, som var av ett sådant utomordentligt och stort värde för Walby, att han måste sända en kopia till Robsart.

Från detta brev hämta vi följande:

— Jag läste i Norröna en notis om vårt norska Boards organisation i Canada. Jag antager M. A. Meyer under N. K. Larson väntar att bliva påve i Canada efter någon tid. Huru skulle det vara, om du Walby, Knudsen, Farmen och jag komme tillsammans och bildade en annan kvadrangel? Broderlig hälsning till alla. — Anton Quello.

Vidare från ett brev av d. 10 mars:

— Jag tror, att både Killam och Birch Hills äro förlorade för N. K. L:s, Simpsons och Meyers regering. Om Robsart hade slutit sig till oss, så hade vi kunnat bilda ett nytt styre för våra arbete utan hänsyn till de tre och på bibelns grundlag. — A. Quello.

Ytterligare en orsak, varför Walby var emot att Simpson skulle bliva evangelist i Canada var följande. Vi återgiva från brevet till en utomstående:

— Allt sedan jag fick höra att N. K. L. hade varit hit upp för över ett år sedan och tillsammans med Simpson besökt Dr. F. W. Paterson, generalsekreterare för det canadiska missionsfältet, för att få Simpson anställd som evangelist i Canada (detta var dock bara en gissning av Walby och icke alls överensstämmande med sanningen), har jag satt mig emot detta, emedan jag ansåg att Simpson var alltför olärd för att kunna möta någon väl utbildad luthersk pastor i diskussion angående baptisternas ståndpunkt.

Vi vilja här upplysa allmänheten om, att baptisterna ej hava för princip att sända ut predikanter för att diskutera utan för att predika evangelium. Men även detta godkändes av koncilet.

Vi skulle nog kunna fortsätta, men den ärade läsaren har troligen redan fått nog material för att kunna inse det berättigade i vårt åtgörande att insända en protest till rätta vederbörande.

Kopior av alla brev, från vilka dessa citat äro hämtade, sändes från Norska Baptistförsamlingen i Chicago till Skandinaviska baptistförsamlingen i Winnipeg, och enligt vad resolutionen låter påskina, uppehöll sig koncilet en hel dag med detsamma under studier och diskussion. När man tänker på, att koncilet var sammansatt av samfundets mest ledande män, är det lindrigt sagt förvånande, att nämnda koncilium icke kunde finna något, som var emot Walby, utan tvärtom frikände honom och motiverade en förklaring, att han var oskyldig till det, han var anklagad för.

Ingen tänkande person kan undra på, att vi ansågo oss tvungna att insända en protest till den församling, han då tillhörde, men det tycks, som om vi nu äro inkomna i ett tidsskede, då det ser ut, som om lögn och skrymteri skulle omhuldas med bägga armarna och sanning och rätt hudflängas och förföljas på alla möjliga vis. Vore detta så att säga ifrån världen, så vore det icke så mycket att förundra sig över, men det värsta är, att det alltför ofta kommer ifrån det hållet, varifrån man minst skulle kunna ha väntat det. Ja, ifrån personer, som mycket ofta göra anspråk på att anses som mycket gudfruktiga.

Nämnda resolution säger, att koncilet gav församlingen fullt erkännande för dess handlingssätt att upptaga Walby som medlem, och att nämnda församling ådagalade visdom och försiktighet, samt att den var i sin fulla rätt att sammankalla ett koncilium för att undersöka anklagelsen emot Walby.

Nåväl, Walby blev upptagen som medlem i den skandinaviska baptistförsamlingen den 6 maj, men han hade icke något betyg ifrån den församling, som han tillhörde i Chicago; det sade han sig emellertid vara villig att skriva efter, vilket godtogs av den skandinaviska baptistförsamlingen. Tre dagar senare, den 9 maj, skrev Walby också mycket riktigt till N. B. F. i Chicago med begäran om att få betyg. Men vad hade då hänt?

Jo, redan i april hade kopior av de ovan nämnda breven, underskrivna med Walbys egen hand, funnit vägen till nämnda församling, och sålunda var det ingen annan än han själv, som lade hinder i vägen för att kunna få det begärda intyget.

Den 7 maj sände Norska Baptistförsamlingen i Winnipeg sin protest till Norska Baptistförsamlingen i Chicago, som sålunda kom före hans begäran om betyg.

Likväl vågar koncilet påstå, att (enligt resolutionen): "Då Walby blev upptagen i den Skand. Baptistförsamlingen i Winnipeg, stod han i gott förhållande till N. B. församlingen i Chicago".

Walby hade nog aldrig gått in i den Skand. Baptistförsamlingen i Winnipeg, om han icke fruktat för, att något skulle komma att hända. Men genom att taga detta steg, trodde han sig kunna få något skydd, och han tog icke häller fel, som det nu har visat sig.

Vad nu den saken anbelangar, att Walby icke fick nog tid på sig att komma fram och försvara sig, så kan det upplysas, att den första notisen blev sänd till Walby från Chicago den 12 juni 1921 med anmodan att möta i Logan Square N. B. kyrkan den 1 juli 1921 kl. 3 e.m., Chicago-tid. Men Walby behagade icke infinna sig. Sedan för att giva honom ytterligare ett tillfälle att försvara sig, beslöt den norska församlingen att förlänga tiden och giva honom en ny notis att möta på samma ställe den 4 augusti. Detta meddelande sändes från Chicago den 11 juli 1921.

Men herr Walby behagade icke häller då infinna sig.

Han hade emellertid skriftligt begärt att få detta möte uppskjutet till den kommande november månad. Norska församlingen ansåg nu emellertid, att han hade tvenne gånger erhållit god tid på sig och att han mycket väl haft tillfälle att försvara sig, om det behagat honom. På grund härav fälldes nu domen utan vidare dröjsmål.

Än vidare säges i resolutionen:

...att anklagelserna mot Walby voro grundade på en viss privat korrespondens, som ådagalade hans stora intresse och tro på de stora möjligheterna för norska baptistmissionen i Canada.

Vi tillåta oss fråga, om någon vill tro att detta verkligen var i överensstämmelse med sanningen. Varför behövde då Walby skriva till mig från Wadena, Sask., och i brev daterat den 14 juli 1920 och bedja mig icke nämna i Norröna, att han varit på den norska baptistkonferensen i Fargo kort förut?

Vill så någon tro på den frasen om hans stora intresse för verksamheten i Canada? Nej, det var hans egna personliga inträssen det gällde. Han ville bliva den store ledaren.

Vidare säges i resolutionen:

"...att den kritik, som var anmärkt i klagan, gick huvudsakligen ut på en viss persons oduglighet att bliva ledare för detta stora arbete och att många dela denna hans åskådning".

Låt oss upplysa konciliet liksom denna tidnings ärade läsare om, att detta var långtifrån sanningen. Den enkla sanningen var den, att Walby ej kunde få Simpson att dansa efter sin pipa. Simpson var helt enkelt för ärlig för Walbys intriger.

Och så kommer konciliet till det resultatet, att Chicago koncilets beslut om att rekommendera till den norska församlingen om Walbys uteslutning var orättvist och vidare, att hans förhållande till det norska baptistsamfundet skall förbliva oförändrat och Logan Square beslutet förklarades ogiltigt.

Detta låter ju ganska bra. Gör det icke?

Vi skola här anföra följande. En av det svenska baptistsamfundets ledande män i Chicago var inkallad som medlem av det koncilium, som Norska baptistkyrkan i Chicago sammankallat, och då han hade hört de olika anklagelserna mot Walby, reste han sig och begärde ordet samt sade: "Efter alla dessa skriftliga och muntliga bevis mot Walby, kan jag icke se, hur denna församling skall kunna giva Walby något betyg. Jag vill icke precis göra något förslag, men om någon gör ett sådant, vill jag vara villig att understödja detsamma: det nämligen att han icke får något betyg".

Ett förslag blev sedan gjort, att konciliet rekommenderade till Norska församlingen att utesluta Walby och återkalla hans ordinationspapper, och detta förslag understödde nämnde svenska pastor. På detta röstades av 11 utav 12 delegater. Den 12:te var då neutral, men låt mig säga, att han är långt från neutral idag.

Vi vilja sålunda underrätta Winnipegs koncilium, att detta Walbys förhållande till Norska baptistsamfundet har alltid varit dåligt, men den 4 aug. 1921 blev det slut därpå. Och det kommer att stå så, intill dess att Walby i sanning omvänder sig och bekänner sin synd emot samfundet.

Ifall det kunde bevisas, att Första norska baptistförsamlingen i Winnipeg gjort sig skyldig till falska beskyllningar emot Walby eller någon annan person och icke vore villig att bekänna detta sitt brott, vore nämnda församling enligt vårt omdöme dömd av sig själv. Och ifall Skand. baptistförsamlingen påtager sig att frikänna Walby eller någon annan person från bevisliga orättfärdigheter både mot Gud och människor, måste hon även ledes bliva dömd av sig själv. Det finnes ingen väg att komma undan detta.

Innan vi avsluta, vilja vi bara säga, att om Walby hade följt vårt råd och slutat upp med sina intriger, så hade han skonat både sig själv och många andra för mycket ont, men istället fortsatte han mycket värre, och följderna äro, vad de idag äro, och vi våga säga, att den rättvise Guden ej är färdig med honom och flera andra med honom än.

Ett annat aktstycke utfört av pastorn och flera andra ledande personer inom den Skand. baptistkyrkan i Winnipeg, var detta, att någon av dess medlemmar — möjligen pastorn själv — fann ett privatbrev på golvet i deras egen kyrka, skrivet av pastor N. K. Larson till M. A. Meyer, som innehöll en överblick över ovan anförda sak, och vari det bland annat heter: Ifall de gå så långt, nämligen att sammankalla ett koncilium för att frikänna Walby, kan du göra Dr. Patterson uppmärksam på saken, emedan de även hava understöd där. De borde icke komma igenom med detta. (Nämligen att rentvå Walby för en sådan förseelse, är meningen.)

Detta brev blev nu använt under konciliet som ett vapen mot oss och uttytt sålunda, att Larson och andra häft till mål och avsikt att undergräva församlingen inför den canadiska boarden. Och icke nog härmed utan de togo kopior av breven och delade ut även till utomstående, av vilka ett blev uppläst för den norska baptistpastorn i hans hem av en utomstående.

När de äntligen, efter flera veckors förlopp, blevo färdiga med detsamma, kom församlingens pastor och lämnade det till Meyer med det besked, att det var hittat på golvet i kyrkan.

Vill nu någon rättvis människa säga, att detta var snällt handlat?

Härmed äro vi färdiga och komma icke att svara på något mera angrepp, om ytterligare ett eller flera sådana skulle förekomma.

En kopia av denna redogörelse är sänd även till "Canada Missionären", somävenledes intog nämnda resolution.

En av våra norska ledande män i Staterna skrev till oss med anledning av resolutionen: "Det hela tycks oss nästan för barnsligt för att fästa något avseende vid på ett vis sett. Och på samma gång kan man ju icke häller låta det passera obemärkt".

Å Första Norska Baptistförsamlingens vägnar:

M. A. Meyer, sekreterare.

PURITY FLOUR
"More Bread and Better Bread"

Den mest fullkomnade produkt av världens bästa vete

bruka den vid all er bakning.

PURITY FLOUR 98 Lbs

STUDERA CHIROPRACTIC

Denna vetenskap erbjuder exceptionella möjligheter för begåvade män och kvinnor med ambition, som önska förbättra sina nuvarande förhållanden. Kiropraktorer ha stor efterfrågan i städer och samhällen i hela västern och med den nuvarande bristen av praktionister kan man ej få nog. Studierna äro mycket intressanta, arbetet är behagligt samt följt av stor framgång och uppmuntran, ersättningen är i proportion. Treårig kurs. Nästa 1922 klass öppnas den 1 maj, 1922.

ROYAL BLUE CHIROPRACTIC COLLEGE
WINNIPEG, MANITOBA.
För vidare upplysningar tillskriv Dr. Hugh J. Munro, 806 Avenue Blk.

Gestol
REG. TRADE MARK
THE DIGESTIVE TONIC

Har samma effekt på digestiva funktioner som vårens solsken har på människors och allå levandes humör efter en lång och tråkig vinter.

287 Spence Street,
Winnipeg, mars 23, 1922.

"Då jag tjänstgjorde overseas, blev jag vid två tillfällen svårt gassad år 1917. Jag har aldrig fullt hämtat mig från den sista attacken och i trots av mest omsorgsfulla vård och diet, har jag aldrig varit fri från periodiska attacker av äckel — tills jag började bruka Gestol. Från det första kände jag en tydlig förbättring i min appetit och fast det endast är min andra flaska, är jag säker om det gör för mig, vad allt annat felat att göra".

JOHN HAMPDEN.

Gestol säljes i Winnipeg endast av Liggets apotek samt av ledande apotekare överallt. Om er apotekare ej kan förse er med Gestol, tillskriv Gestol Limited, P.O.Box 1905, Winnipeg, Man.